

DECIZIE Nr. 5/2019 din 14 ianuarie 2019
EMITENT: ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE - COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR
CHESTIUNI DE DREPT

PUBLICATĂ ÎN: MONITORUL OFICIAL NR. 237 din 27 martie 2019

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 5
din 14 ianuarie 2019

Dosar nr. 2.788/1/2018

Eugenia Voicheci - președintele Secției a II-a civile a Înaltei Curți de Casație și Justiție - președintele completului

Mărioara Isailă - judecător la Secția a II-a civilă

Mirela Polițeanu - judecător la Secția a II-a civilă

Lucia Paulina Brehar - judecător la Secția a II-a civilă

Petronela Iulia Nițu - judecător la Secția a II-a civilă

Veronica Magdalena Dănăilă - judecător la Secția a II-a civilă

Rodica Dorin - judecător la Secția a II-a civilă

Ianina Blandiana Grădinaru - judecător la Secția a II-a civilă

Ruxandra Monica Duță - judecător la Secția a II-a civilă

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept competent să judece sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 2.788/1/2018 este legal constituit, conform dispozițiilor art. 520 alin. (6) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecător Eugenia Voicheci, președintele Secției a II-a civile a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Ileana Peligrad, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Galați - Secția a II-a civilă în Dosarul nr. 4.568/121/2016/a9 în baza art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei

hotărâri prelabile cu privire la dezlegarea următoarei probleme de drept: "Dispozițiile art. 133 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență pot fi interpretate în sensul că planul de reorganizare a debitorului poate prevedea eșalonarea la plată a creanțelor curente (inclusiv a celor bugetare)?".

După prezentarea referatului cauzei de către magistratul-asistent, constatând că nu sunt chestiuni prelabile de discutat sau excepții de invocat, președintele completului, doamna judecătoreasă Eugenia Voicheci, președintele Secției a II-a civile a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prelabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, a constatat următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Curtea de Apel Galați - Secția a II-a civilă a dispus, prin Încheierea din 12 septembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 4.568/121/2016/a9, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prelabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: "Dispozițiile art. 133 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență pot fi interpretate în sensul că planul de reorganizare a debitorului poate prevedea eșalonarea la plată a creanțelor curente (inclusiv a celor bugetare)?".

2. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la 24 octombrie 2018 cu nr. 2.788/1/2018, termenul pentru soluționarea dosarului fiind stabilit la 14 ianuarie 2019.

II. Temeiul juridic al sesizării

3. Articolul 519 din Codul de procedură civilă stipulează următoarele: "Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată."

III. Obiectul investirii instanței care a solicitat pronunțarea unei hotărâri prelabile. Stadiul procesual în care se află pricina

4. În Dosarul nr. 4.568/121/2016/a9, Curtea de Apel Galați - Secția a II-a civilă a fost investită cu soluționarea apelului declarat de creditorul C împotriva Sentinței civile nr. 83 din 3 martie 2018, pronunțată de Tribunalul Galați, pricina având ca obiect confirmarea planului de reorganizare a debitorului.

5. Curtea de apel judecă această pricină în ultimă instanță, urmând a pronunța o hotărâre definitivă, în conformitate cu dispozițiile art. 207 alin. (2) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență.

IV. Normele de drept intern ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prelabile

6. **Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență**, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 85/2014

Art. 4 - Prevederile prezentei legi se bazează pe următoarele principii: [...]

2. acordarea unei șanse debitorilor de redresare eficientă și efectivă a afacerii, fie prin intermediul procedurilor de prevenire a insolvenței, fie prin procedura de reorganizare judiciară; [...]

Art. 5 alin. (1) - În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile au următoarele semnificații: [...]

21. creditor cu creanțe curente sau creditor curent este acel creditor ce deține creanțe certe, lichide și exigibile, născute în timpul procedurii de insolvență, și care are dreptul de a se achita cu prioritate creanța, conform documentelor din care rezultă; [...]

42. perioada de observație este perioada cuprinsă între data deschiderii procedurii insolvenței și data confirmării planului de reorganizare sau, după caz, a intrării în faliment; [...]

53. programul de plată a creanțelor este graficul de achitare a acestora menționat în planul de reorganizare care include:

a) cuantumul sumelor pe care debitorul se obligă să le plătească creditorilor, dar nu mai mult decât sumele datorate conform tabelului definitiv de creanțe; în cazul creditorilor beneficiari ai unei cauze de preferință sumele vor putea include și dobânzile;

b) termenele la care debitorul urmează să plătească aceste sume;

54. reorganizare judiciară este procedura ce se aplică debitorului în insolvență, persoană juridică, în vederea achitării datoriilor acestuia, conform programului de plată a creanțelor. Procedura de reorganizare presupune întocmirea, aprobarea, confirmarea, implementarea și respectarea unui plan, numit plan de reorganizare, care poate să prevadă, nelimitativ, împreună sau separat:

a) restructurarea operațională și/sau financiară a debitorului;

b) restructurarea corporativă prin modificarea structurii de capital social;

c) restrângerea activității prin lichidarea parțială sau totală a activului din averea debitorului; [...]

Art. 102 alin. (6) - Creanțele născute după data deschiderii procedurii, în perioada de observație sau în procedura reorganizării judiciare vor fi plătite conform documentelor din care rezultă, nefiind necesară înscrierea la masa credală. Prevederea se aplică în mod corespunzător pentru creanțele născute după data deschiderii procedurii de faliment. [...]

Art. 133 alin. (2) - Planul de reorganizare va cuprinde în mod obligatoriu programul de plată a creanțelor. [...]

alin. (4) Planul de reorganizare va menționa: [...]

e) modalitatea de achitare a creanțelor curente. [...]

alin. (5) - Planul va specifica măsurile adecvate pentru punerea sa în aplicare, cum ar fi:

[...] H. prelungirea datei scadenței, precum și modificarea ratei dobânzii, a penalității sau a oricărei alte clauze din cuprinsul contractului ori a celorlalte izvoare ale obligațiilor sale; [...]

Art. 143 alin. (3) - Titularul unei creanțe curente, certă, lichidă și exigibilă mai veche de 60 de zile și un cuantum peste valoarea-prag, poate solicita, oricând în timpul planului de reorganizare sau după îndeplinirea obligațiilor de plată asumate în plan, trecerea la faliment. Cererea se judecă de urgență și cu precădere, în termen de 30 de zile de la înregistrarea acesteia la dosarul cauzei. Cererea sa va fi respinsă de către judecătorul-sindic în situația în care creanța nu este datorată, este achitată sau debitorul a încheiat o convenție de plată cu acest creditor.

7. **Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală**, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 207/2015

Art. 165 alin. (6) - Cu excepția situațiilor prevăzute la art. 167 alin. (11) și (12), pentru debitorii care se află sub incidența legislației privind insolvența, ordinea de stingere este următoarea:

a) obligații fiscale născute după data deschiderii procedurii insolvenței, în ordinea vechimii;

b) sume datorate în contul ratelor din programele de plăți ale obligațiilor fiscale, cuprinse în planul de reorganizare judiciară confirmat, precum și obligațiile fiscale accesorii datorate pe perioada reorganizării, dacă în plan s-au prevăzut calcularea și plata acestora;

c) obligații fiscale născute anterior datei la care s-a deschis procedura insolvenței, în ordinea vechimii, până la stingerea integrală a acestora, în situația contribuabililor aflați în stare de faliment;

d) alte obligații fiscale în afara celor prevăzute la lit. a) - c) [...].

Art. 167 alin. (11) - Pentru debitorii care se află sub incidența legislației privind insolvența și care depun un decont cu sumă negativă de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare după data deschiderii procedurii insolvenței, suma aprobată la rambursare se compensează în condițiile prezentului articol cu obligațiile fiscale născute după data deschiderii procedurii insolvenței.

(12) Suma negativă de taxă pe valoarea adăugată înscrisă în decontul de taxă pe valoarea adăugată aferentă perioadei fiscale anterioare datei deschiderii procedurii insolvenței se compensează în condițiile prezentului articol cu obligațiile fiscale ale debitorului născute anterior deschiderii procedurii.

V. Expunerea succintă a procesului

8. Prin documentul intitulat "Raport lunar cuprinzând descrierea modului în care administratorul judiciar și-a îndeplinit atribuțiile în procedura generală a insolvenței privind debitorul A", act fără număr și fără dată, administratorul judiciar B al debitorului a solicitat judecătorului-sindic de la Tribunalul Galați stabilirea unui termen de judecată pentru confirmarea planului de reorganizare a debitorului. În motivare a arătat că sunt îndeplinite condițiile impuse de art. 132 - 138 din Legea nr. 85/2014 pentru confirmarea planului.

9. Creditorul C a solicitat judecătorului-sindic respingerea cererii de confirmare a planului de reorganizare a debitorului A, arătând în motivare că prin plan se prevede amânarea plății unor sume care nu sunt supuse înscrierii la masa credală - creanțele curente - și care nu pot fi supuse niciunei amânări sau eșalonări. Astfel, creanța sa bugetară în quantum de 473.049 lei, născută în perioada de observație (deci creanță curentă), este propusă a fi plătită în 6 rate trimestriale egale, de câte 78.841,50 lei, începând cu trimestrul I al anului al doilea de aplicare a planului.

10. Administratorul judiciar B al debitorului A a arătat că eșalonarea creanțelor curente este permisă de art. 133 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 85/2014.

11. Prin Sentința civilă nr. 83 din 23 martie 2018, Tribunalul Galați - Secția a II-a civilă a confirmat planul de reorganizare a debitorului A, în considerentele hotărârii nefiind analizată chestiunea posibilității de eșalonare a creanțelor curente, reținându-se doar, cu caracter general, respectarea dispozițiilor art. 132 - 138 din Legea nr. 85/2014.

12. Împotriva acestei sentințe a declarat apel creditorul C, care critică soluția pronunțată, arătând că prin planul de reorganizare nu se poate dispune eșalonarea la plată a creanțelor curente.

VI. Motivele reținute de titularul sesizării, care susțin admisibilitatea procedurii

13. Prin Încheierea pronunțată la 19 septembrie 2018, Curtea de Apel Galați - Secția a II-a civilă a constatat îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, prevăzute de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, pentru următoarele argumente:

- de lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 133 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 85/2014 depinde soluționarea pe fond a cauzei. Astfel, pe de o parte, creditorul C a susținut încălcarea acestui text de lege prin planul de reorganizare a debitorului A, ceea ce ar trebui să atragă respingerea cererii de confirmare a acestui plan, iar, pe de altă parte, debitorul a arătat că textul nu este încălcat, deci planul poate fi confirmat;

- problema de drept enunțată este nouă, textul de lege fiind cuprins într-o lege adoptată relativ recent (Legea nr. 85/2014 a intrat în vigoare la 28 iunie 2014). Apoi, el reprezintă un element de noutate în materia legislației privind insolvența, în legea anterioară (Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței) neexistând o astfel de soluție legislativă. Nu în ultimul rând, caracterul de noutate nu s-a pierdut, întrucât chestiunea în discuție nu a primit o dezlegare nici din partea Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici din partea altor instanțe, printr-o practică judiciară consacrată;

- problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate la 16 octombrie 2018.

VII. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea

14. Completul de judecată investit cu soluționarea apelului în Dosarul nr. 4.568/121/2016/a9 a apreciat că dezlegarea chestiunii de drept ce face obiectul prezentei sesizări - posibilitatea de eșalonare a plății creanțelor curente prin planul de reorganizare a debitorului - nu reiese cu claritate din textul de lege incident - art. 133 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 85/2014 -, fiind posibile două interpretări.

15. **Într-o primă interpretare**, o astfel de eșalonare este permisă, pentru că textul de lege trebuie înțeles în sens larg. Acesta dispune că planul de reorganizare trebuie să cuprindă modalitatea de achitare a creanțelor curente, iar prin "modalitate" trebuie să se înțeleagă nu numai sursa sumelor cu care se vor achita, ci și împărțirea în rate și termenele scadente ale acestor rate. Această interpretare este în acord cu principiul reglementat de art. 4 pct. 2 din Legea nr. 85/2014; prevederile acestei legi se bazează pe următoarele principii: acordarea unei șanse debitorilor de redresare eficientă și efectivă a afacerii prin procedura de reorganizare judiciară. Or, dacă aceste creanțe curente ar avea un quantum foarte mare, prin comparație cu posibilitățile debitorului de realizare a veniturilor în perioada de reorganizare, atunci limitarea posibilității de eșalonare a plăților doar la creanțele anterioare deschiderii procedurii ar echivala cu o tentativă iluzorie de redresare a activității, pentru că tot ceea ce ar produce debitoarea s-ar îndrepta către achitarea creanțelor curente.

16. Dispozițiile art. 102 alin. (6) din Legea nr. 85/2014 - cele ce reglementează regimul juridic al creanțelor curente - nu sunt, la rândul lor, contrare posibilității de eșalonare a creanțelor curente, având în vedere că ele privesc izvorul creanțelor ("conform documentelor din care rezultă"), iar nu momentul la care ele se plătesc. În plus, art. 133 alin. (5) lit. H din lege permite prelungirea datei scadenței fără a face distincție între creanțele anterioare deschiderii procedurii și cele curente.

17. **În cea de-a doua interpretare** nu este permisă eșalonarea creanțelor curente, prin "modalitatea" de achitare a lor urmând a se înțelege exclusiv sursa veniturilor necesare achitării. Interpretarea este în acord cu regimul juridic al creanțelor curente, stabilit de art. 5 pct. 21 din lege (potrivit căruia creanța curentă se achită cu prioritate, în raport cu creanțele înscrise la masa credală) și de art. 102 alin. (6) din lege (conform căruia creanțele curente nu se înscriu la masa credală). Or, potrivit art. 5 pct. 53 și 54 din Legea nr. 85/2014, planul de reorganizare, ca document fundamental al procedurii de reorganizare, va cuprinde programul de plată a creanțelor înscrise la masa credală, neexistând program de plată pentru creanțele curente. Altfel spus, creanțele curente nu sunt înscrise în tabelul de creanțe, nu sunt incluse în planul de reorganizare și se achită cu prioritate față de creanțele din tabel, astfel că nu este posibilă reeșalonarea lor prin plan.

18. Apoi, dacă s-ar admite prima interpretare, atunci textul art. 143 alin. (3) din lege ar rămâne fără aplicare, pentru că, deși ar fi îndeplinite condițiile impuse de acesta (să existe o creanță curentă, certă, lichidă și exigibilă mai veche de 60 de zile și în quantum peste valoarea-prag), totuși titularul creanței curente respective nu ar mai putea solicita trecerea debitorului la faliment. Or, un text de lege trebuie interpretat în sensul aplicării sale, iar nu al neaplicării, deci prima interpretare nu poate fi admisă.

19. Cea de-a doua interpretare pare să fie în acord și cu dispozițiile art. 165 alin. (6) din Codul de procedură fiscală, potrivit căruia, pentru debitorii care se află sub incidența legislației privind insolvența, ordinea de stingere a creanțelor este următoarea: mai întâi obligațiile fiscale născute

după data deschiderii procedurii insolvenței, în ordinea vechimii, iar abia ulterior sumele datorate în contul ratelor din programele de plăți ale obligațiilor fiscale, cuprinse în planul de reorganizare.

VIII. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

20. Apelantul-creditor C, prin cererea de apel, a arătat că, potrivit art. 5 pct. 54 din Legea nr. 85/2014, reorganizarea judiciară este procedura ce se aplică debitorului în insolvență în vederea achitării datoriilor acestuia, conform programului de plată a creanțelor; planul de reorganizare poate să prevadă, printre altele, și restructurarea financiară a debitorului (adică eșalonarea plății datoriilor). Conform art. 133 alin. (2) teza I din Legea nr. 85/2014, planul de reorganizare trebuie să cuprindă programul de plată a creanțelor, deci eșalonarea plății se poate realiza prin programul de plată.

21. Potrivit art. 5 pct. 53 din Legea nr. 85/2014, programul de plată a creanțelor este graficul de achitare a acestora, menționat în planul de reorganizare, care include:

a) quantumul sumelor pe care debitorul se obligă să le plătească creditorilor, dar nu mai mult decât sumele datorate conform tabelului definitiv de creanțe (...);

b) termenele la care debitorul urmează să plătească aceste sume.

22. Așadar, pot fi cuprinse în plan, deci pot fi eșalonate, doar plățile pentru acele creanțe cuprinse în tabelul definitiv de creanțe.

23. Însă în cauză sunt în discuție creanțe curente, acestea fiind, potrivit art. 5 pct. 21 din Legea nr. 85/2014, acele creanțe certe, lichide și exigibile, născute în timpul procedurii de insolvență și care se achită cu prioritate, conform documentelor din care rezultă. Regimul juridic al acestor creanțe născute după data deschiderii procedurii este întregit de art. 102 alin. (6) din Legea nr. 85/2014, potrivit căruia aceste creanțe vor fi plătite conform documentelor din care rezultă, nefiind necesară înscrierea la masa credală. Așadar, aceste creanțe curente nu se regăsesc în tabelul definitiv de creanțe.

24. Este adevărat că art. 133 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 85/2014 impune ca planul de reorganizare să prevadă modalitatea de achitare a creanțelor curente, însă această dispoziție nu poate fi interpretată decât în acord cu textele anterior menționate, deci exclusiv în sensul că planul trebuie să arate sursele din care vor fi acoperite cheltuielile curente.

25. Concluzia este întărită și de faptul că interpretarea contrară ar fi în contradicție cu dispozițiile exprese ale art. 165 alin. (6) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, potrivit cărora ordinea de stingere a creanțelor fiscale (în cauză, creanțele invocate de apelantul-creditor) este următoarea:

a) obligații fiscale născute după data deschiderii procedurii insolvenței, în ordinea vechimii;

b) sume datorate în contul ratelor din programele de plăți ale obligațiilor fiscale, cuprinse în planul de reorganizare judiciară.

26. Așadar, și dispozițiile fiscale - care trebuie coroborate cu cele privind insolvența - impun plata cu prioritate a creanțelor curente în raport cu cele cuprinse în planul de reorganizare, astfel că nu pot fi cuprinse în planul de reorganizare, în sensul reeșalonării, creanțele curente.

27. Intimatul-debitor A, prin administrator special și administrator judiciar, a arătat că art. 133 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 85/2014 trebuie interpretat în sensul că legiuitorul nu a avut în vedere exclusiv identificarea surselor de acoperire a creanțelor curente, ci și când vor fi ele plătite, permițând astfel eșalonarea lor.

28. Eșalonarea unor creanțe din perioada de observație nu numai că nu este incompatibilă cu derularea unui plan de reorganizare, ci este permisă de legiuitor potrivit art. 133 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 85/2014. Astfel, prin "modalitatea de plată" trebuie înțelese atât termenele, cât și quantumul în care creanțele vor fi achitate, până la stingere. Apoi, legiuitorul nu interzice eșalonarea creanțelor curente, deci o astfel de operațiune este permisă. Nu în ultimul rând,

imposibilitatea de a fixa termene concrete previzionate pentru plata acestora ar lăsa fără substanță analizarea prin plan a modalității de achitare a acestor creanțe.

29. De altfel, nici dispozițiile art. 102 alin. (6) din Legea nr. 85/2014 nu sunt contrare posibilității de eșalonare a creanțelor curente prin plan, concluzie întărită și de art. 133 alin. (5) lit. H din același act normativ, care permite prelungirea datei scadenței fără a face distincție între creanțele anterioare deschiderii procedurii și cele curente.

30. Referitor la art. 165 alin. (6) din Codul de procedură fiscală, intimatul-debitor a subliniat, pe de o parte, că textul nu interzice eșalonarea creanțelor curente, iar, pe de altă parte, că el continuă să se aplice acelor creanțe curente care nu au fost eșalonate prin plan.

31. O interpretare în sens contrar a textului legal, în ceea ce privește posibilitatea de eșalonare a creanțelor curente, ar aduce debitorul în imposibilitatea de a găsi resursele continuării activității în forma prevăzută în planul de reorganizare. În același sens, interpretarea dată art. 133 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 85/2014 de către apelantul-creditor este eronată, pentru că eșalonarea plății nu contravine art. 102 alin. (6) din actul normativ menționat, respectiv achitarea lor conform documentelor din care rezultă nu se opune eșalonării atât timp cât ele se achită în totalitate. De altfel, chiar și Codul de procedură fiscală prevede posibilitatea acordării de înlesniri la plată, deci nu există o regulă fără excepție a plății doar la scadență.

IX. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

32. Curțile de apel Cluj, Constanța și Iași au comunicat că nu a fost identificată practică judiciară și nu au exprimat un punct de vedere cu privire la chestiunea de drept în discuție.

33. Magistrații Secției a II-a civile din cadrul Curții de Apel Alba Iulia au opinat că, în contextul dispozițiilor art. 2, art. 4 pct. 22, raportat la art. 133 alin. (1), alin. (4) lit. e) și alin. 5 lit. H din Legea nr. 85/2014, planul de reorganizare ar putea prevedea eșalonarea plății creanțelor curente, pentru a nu se împiedica realizarea planului și pentru a se atinge scopul reorganizării. De asemenea, prin modalitatea de achitare a creanțelor curente se poate înțelege și stabilirea de rate și termene scadente de plată.

34. Curtea de Apel Bacău - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a arătat că dispozițiile art. 133 alin. (4) din Legea nr. 85/2014 nu pot fi interpretate în sensul că planul de reorganizare poate prevedea eșalonarea la plată a creanțelor curente.

Argumentele exprimate au vizat, în esență, următoarele:

- dispozițiile art. 5 pct. 53 din Legea nr. 85/2014 definesc programul de plată a creanțelor ca fiind graficul de achitare a acestora menționat în planul de reorganizare, ce include cuantumul sumelor pe care debitorul se obligă să le plătească creditorilor, dar nu mai mult decât sumele datorate conform tabelului definitiv de creanțe, și termenele la care urmează să fie plătite aceste sume; pe cale de consecință, planul de reorganizare permite doar eșalonarea creanțelor înscrise în tabelul definitiv de creanțe, doar acestea fiind cunoscute la momentul propunerii și confirmării planului de reorganizare;

- dispozițiile art. 143 alin. (3) din Legea nr. 85/2014, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2018, prevăd posibilitatea ca titularul unei creanțe curente să solicite, cu respectarea condițiilor referitoare la certitudinea, lichiditatea și exigibilitatea creanței și la valoarea-prag, oricând în timpul planului de reorganizare sau după îndeplinirea obligațiilor de plată asumate în plan, trecerea la faliment;

- dispozițiile art. 175 din Legea nr. 85/2014 prevăd că o procedură de reorganizare prin continuarea activității sau de lichidare pe bază de plan poate fi închisă în baza unui raport al administratorului judiciar, care constată îndeplinirea tuturor obligațiilor de plată asumate prin planul confirmat, precum și plata creanțelor curente scadente. Distincția făcută de textul legal între plata obligațiilor de plată cuprinse în plan și plata creanțelor curente întărește ideea că planul de reorganizare nu poate prevedea eșalonarea la plată a creanțelor curente.

Opinia majoritară exprimată de judecătorii ce activează la Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului Neamț este în sensul că, potrivit legislației actuale, planul de reorganizare a debitorului nu poate prevedea eșalonarea la plată a creanțelor curente.

Punctul de vedere al magistraților din cadrul Secției a II-a civile și de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului Bacău este în sensul că dispozițiile art. 133 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 85/2014 nu permit eșalonarea la plată a creanțelor curente în cuprinsul planului de reorganizare, pentru următoarele argumente:

Procedura stabilită de Legea nr. 85/2014 prezintă aspecte specifice determinate de caracterul succesiv și interdependent al etapelor reglementate de către legiuitor în cazul insolvenței societăților. Se consideră esențială pentru coerența procedurii interpretarea tuturor și a fiecărei norme în parte, prin analiza inclusiv a interdependenței tuturor prevederilor legii, interpretarea fiind necesar să fie făcută în principal din punct de vedere teleologic, al scopului și al efectelor care se produc și mai puțin (sau, mai precis, în subsidiar) din perspectiva logico-gramaticală a textului de lege.

O interpretare în sensul că dispozițiile art. 133 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 85/2014 permit eșalonarea plății creanțelor curente prin plan ar veni în contradicție cu scopul legiuitorului, permițând debitorului să stabilească (uneori cu rea-credință și fără intenția de a achita aceste creanțe) plata creanțelor curente spre sfârșitul perioadei de desfășurare a planului de reorganizare, punând și titularul creanței curente într-o situație economică dificilă (acesta ar fi obligat să furnizeze servicii pentru care nu ar încasa contravaloarea decât cu foarte mare întârziere, ceea ce conduce la blocaj financiar).

Printre numeroasele beneficii acordate debitorului prin legea insolvenței se numără încetarea curgerii accesoriilor creanțelor anterioare deschiderii procedurii, menținerea contractelor în derulare, chiar dacă debitorul nu dispune de fondurile bănești necesare achitării contravalorii bunurilor sau serviciilor furnizate de contractant, în paralel cu dreptul practicianului în insolvență de a denunța orice contract neexecutat în totalitate sau substanțial.

Procedura reorganizării are în vedere continuarea activității debitoarei ca și anterior deschiderii procedurii, în sensul că aceasta plătește creanțele curente și obține profit ca să poată achita eșalonat, potrivit planului, creanțele anterioare deschiderii procedurii, or, în ipoteza în care s-ar eșalona inclusiv plata creanțelor curente, această posibilitate ar fi contrară scopului reorganizării, fiind evident că un debitor care nu poate plăti constant nici măcar creanțele curente nu are șanse să își plătească creanțele acumulate anterior deschiderii procedurii, fiind inutilă continuarea procedurii de reorganizare.

Trebuie observat că tot prin Legea nr. 85/2014 legiuitorul a înțeles să confere o protecție sporită creditorilor beneficiari ai unor creanțe curente față de prevederile legii vechi, introducând o nouă dispoziție, art. 143 alin. (3), care stabilește că titularul unei creanțe curente, certe, lichide și exigibile mai vechi de 60 de zile și un quantum peste valoarea-prag poate solicita, oricând în timpul planului de reorganizare sau după îndeplinirea obligațiilor de plată asumate în plan, trecerea la faliment. Cererea sa va fi respinsă de către judecătorul-sindic în situația în care creanța nu este datorată, este achitată sau debitoarea încheie o convenție de plată cu acest creditor.

Această dispoziție, care prevede în mod expres o perioadă-limită de 60 de zile pentru plata creanței curente, ar putea fi însă ușor evitată de debitor, dacă acestuia i s-ar permite să stabilească după bunul plac, fără niciun control, când să achite creanțele curente.

Este de observat și faptul că, în ipoteza în care valoarea creanței curente neachitate nu depășește valoarea-prag, titularul creanței curente nu are la dispoziție nici măcar posibilitatea de a solicita trecerea în faliment.

Dintr-o altă perspectivă, posibilitatea acordată debitorului de eșalonare a plății creanțelor curente ar aduce atingere principiului pacta sunt servanda, prevăzut de art. 1.270 alin. (1) din Codul civil.

Pentru aceste motive, s-a apreciat că din ansamblul dispozițiilor Legii nr. 85/2014 reiese că art. 133 alin. (4) lit. e) din acest act normativ trebuie interpretat în sensul că prin planul de reorganizare

nu poate fi eşalonată plata creanțelor curente.

35. Punctul de vedere exprimat de membrii Secției civile a Curții de Apel Brașov este în sensul că, în interpretarea art. 133 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 85/2014, planul de reorganizare poate prevedea eşalonarea la plată a creanțelor curente, inclusiv a celor bugetare, cu următoarea motivare:

Creanțele anterioare deschiderii procedurii sunt cuprinse în tabelul de creanțe, iar prin planul de reorganizare se poate dispune eşalonarea lor. Creanțele curente se plătesc, de regulă, dintr-o dată, la cererea creditorului, corespunzător cu dovezile din care rezultă, potrivit art. 102 alin. (6) din Legea nr. 85/2014.

În cazul creanțelor curente bugetare se poate ivi situația în care prin planul de reorganizare se poate prevedea o reducere a creanțelor celorlalți creditori (de regulă, chirografari) și din aceste operațiuni rezultă o sumă asimilată profitului debitorului care ar atrage obligația de plată a impozitului aferent în sarcina debitorului. Aceasta ar deveni o creanță curentă care ar trebui achitată dintr-o dată, ceea ce ar echivala cu imposibilitatea practică a reorganizării debitorului. În acest sens, se poate aprecia că este permisă eşalonarea creanțelor curente, inclusiv a celor bugetare, prin planul de reorganizare.

Prin urmare, s-a opinat în sensul primei interpretări expuse de completul care a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la dezlegarea unei chestiuni de drept.

S-a subliniat faptul că la nivelul acestei instanțe nu s-au înregistrat astfel de cauze în care să se discute legalitatea eşalonării acestor creanțe în cadrul planului de reorganizare, instanța fiind investită sub alte aspecte, deși planul de reorganizare conținea astfel de eşalonări la plată, cu titlu de exemplu fiind menționat Dosarul nr. 5.741/62/2012, înregistrat pe rolul Tribunalului Brașov, în care sentința prin care s-a aprobat planul de reorganizare a rămas definitivă, nefiind atacată, iar măsura executării plăților conform eşalonării dispuse s-a executat.

Fiind vorba și de plata unor drepturi salariale restante înscrise în planul de reorganizare, au fost înregistrate pe rolul curții, în apel, ca litigii de muncă, solicitările foștilor angajați privind plata drepturilor salariale restante, uno ictu, iar instanțele, în mod unitar, au stabilit că plățile cu privire la aceste sume, care au fost cuprinse în planul de reorganizare, nu pot fi achitate decât conform eşalonării dispuse.

36. Curtea de Apel București, Tribunalul București și Tribunalul Giurgiu au apreciat că nu este permisă eşalonarea creanțelor curente.

S-a arătat că această interpretare se impune având în vedere regimul juridic al creanțelor curente, stabilit de art. 5 pct. 21 din Legea nr. 85/2014 (potrivit căruia creanța curentă se achită cu prioritate, în raport cu creanțele înscrise la masa credală) și de art. 102 alin. (6) din actul normativ anterior menționat (conform căruia creanțele curente nu se înscriu la masa credală).

Potrivit art. 5 pct. 53 și 54 din Legea nr. 85/2014, planul de reorganizare, ca document fundamental al procedurii de reorganizare, va cuprinde programul de plată a creanțelor înscrise la masa credală, neexistând program de plată pentru creanțele curente. Altfel spus, creanțele curente nu sunt înscrise în tabelul de creanțe, nu sunt incluse în planul de reorganizare și se achită cu prioritate față de creanțele din tabel, astfel că nu este posibilă reeşalonarea lor prin plan.

În susținerea acestui punct de vedere, aceste instanțe au reținut că procedura insolvenței tratează în mod diferit creditorii care au creanțe anterioare deschiderii procedurii față de creditorii care dețin creanțe născute în perioada de observație.

Astfel, pentru a da o șansă debitorului care intenționează să se reorganizeze, legea specială a prevăzut o serie de facilități constând în suspendarea executărilor silită, încetarea percepției de dobânzi și penalități de întârziere pentru creanțele născute anterior deschiderii procedurii, posibilitatea modificării cuantumului și a condițiilor de plată a acestora prin planul de reorganizare, respectiv programul de plată a creanțelor, singurul mod în care creanțele anterioare deschiderii procedurii pot fi achitate în afara procedurii de faliment.

Pe de altă parte, acest regim diferit al creanțelor născute anterior deschiderii procedurii și

limitarea drepturilor acestor creditori, justificată de necesitatea sprijinirii debitorului în demersul de reintegrare în circuitul comercial, nu este extins de către legiuitor și asupra creanțelor născute în perioada de observație, care au un alt regim juridic.

Dacă creanțele născute anterior deschiderii procedurii nu pot fi achitate decât în baza unui grafic de plată cuprins în planul de reorganizare, cheltuielile curente, născute în perioada de observație, trebuie achitate imediat ce devin exigibile, iar planul de reorganizare trebuie să asigure achitarea imediată a acestor cheltuieli. Din această perspectivă, includerea creanțelor născute în perioada de observație în graficul de plată a creanțelor și eșalonarea lor constituie un element de nelegalitate a planului.

Creditorii ale căror creanțe sunt născute în perioada de observație nu votează planul de reorganizare, nu își exprimă în niciun fel consimțământul asupra modificărilor înscrise în plan cu privire la creanța lor și nu sunt parte a acestui contract judiciar, ceea ce este un argument în plus în ce privește nelegalitatea eșalonării creanțelor lor, cu atât mai mult cu cât acestea se bucură de prioritate la distribuirea sumelor în caz de faliment.

S-au depus: Sentința nr. 4.580 din 24 iulie 2018 și Sentința nr. 9.711 din 19 noiembrie 2013, ambele pronunțate de Tribunalul București - Secția a VII-a civilă.

Opinia exprimată la nivelul tribunalelor Ialomița, Ilfov și Giurgiu a fost în sensul că este permisă eșalonarea plății creanțelor curente prin planul de reorganizare a debitorului, apreciindu-se că textul de lege trebuie înțeles în sens larg.

Astfel, acesta dispune că planul de reorganizare trebuie să cuprindă modalitatea de achitare a creanțelor curente, iar prin "modalitate" trebuie înțelese nu numai sursa sumelor cu care se vor achita, ci și împărțirea în rate și stabilirea termenelor scadente ale acestor rate.

O astfel de interpretare este în acord cu principiul reglementat de art. 4 pct. 2 din Legea nr. 85/2014, privind acordarea unei șanse de redresare eficientă și efectivă a afacerii debitorilor prin procedura de reorganizare judiciară. Or, dacă aceste creanțe curente ar avea un quantum foarte mare prin comparație cu posibilitățile debitorului de realizare a veniturilor în perioada de reorganizare, atunci limitarea posibilității de eșalonare a plăților la creanțele anterioare deschiderii procedurii ar însemna doar o tentativă iluzorie de redresare a activității, pentru că tot ceea ce ar produce debitoarea s-ar îndrepta către achitarea creanțelor curente.

Dispozițiile art. 102 alin. (6) din Legea nr. 85/2014 - cele ce reglementează regimul juridic al creanțelor curente - nu sunt, la rândul lor, contrare posibilității de eșalonare a creanțelor curente, având în vedere că ele privesc izvorul creanțelor ("conform documentelor din care rezultă"), iar nu momentul plății.

37. Opinia majoritară a judecătorilor Secției a II-a civile din cadrul Curții de Apel Craiova este în sensul că dispozițiile art. 133 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 85/2014 nu pot fi interpretate în sensul că planul de reorganizare a debitorului poate prevedea eșalonarea la plată a creanțelor curente (inclusiv a celor bugetare), întrucât legea nu prevede expres această posibilitate, iar interpretarea în sensul arătat constituie o adăugare la lege și contravine voinței legiuitorului, desprinsă din interpretarea sistematică a prevederilor Legii nr. 85/2014.

Din interpretarea dispozițiilor art. 75 alin. (3) coroborate cu cele ale art. 102 alin. (6) din Legea nr. 85/2014 rezultă că creanțele curente, a căror definiție se deduce din înțelesul dat expresiei "creditor cu creanțe curente" sau "creditor curent" în art. 5 pct. 21 din Legea nr. 85/2014, se plătesc cu prioritate pe parcursul perioadei de observație și de reorganizare, la cererea creditorului adresată practicianului în insolvență, pe baza documentelor din care rezultă creanța, fără ca titularii acestor creanțe să fie înscrși în tabelul creditorilor.

Creditorii titulari ai creanțelor curente nu fac parte din categoriile de creditori care votează planul, deci nu au la îndemână mijloace efective și eficiente de recuperare a creanțelor în cadrul procedurii insolvenței.

Titularii creanțelor curente cu un quantum peste valoarea-prag de 40.000 lei pot, conform art. 75 alin. (4) și art. 143 alin. (3) din Legea nr. 85/2014, să solicite trecerea debitorului la procedura de

lichidare prin faliment, în caz de întârziere la plată mai mult de 60 de zile de la recunoașterea creanței de administratorul judiciar sau de la hotărârea judecătorului-sindic [art. 15 alin. (4)], respectiv de la scadență [art. 143 alin. (3)].

În contextul arătat, interpretarea potrivit căreia ceilalți creditori pot stabili reorganizarea pe bază de plan cu eșalonarea creanțelor curente, fără acordul creditorilor titulari ai acestor creanțe, deși existența mijloacelor de plată pentru achitarea creanțelor curente și plata efectivă a acestora reprezintă o condiție și un indiciu pentru o reorganizare viabilă și eficientă, nu este conformă principiilor procedurii insolvenței.

Tribunalele din circumscripția Curții de Apel Craiova au transmis următoarele puncte de vedere:

- Tribunalul Dolj a învederat că există posibilitatea inserării în planul de reorganizare a eșalonării la plată a creanțelor, inclusiv a creanțelor bugetare, cu aprobarea prealabilă a acestor creditori;
- Tribunalul Mehedinți a arătat că prin planul de reorganizare se poate prevedea plata eșalonată a creanțelor curente, dispoziția legală incidentă nefăcând nicio distincție;
- Tribunalul Gorj, înaintând și jurisprudență relevantă, s-a pronunțat în sensul că este posibilă eșalonarea creanțelor curente prin planul de reorganizare.

38. Opinia judecătorilor Secției a II-a civile a Curții de Apel Galați este cea exprimată în cuprinsul sesizării ce formează obiectul dosarului de față, înregistrat pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție cu nr. 2.788/1/2018.

Prin adresa de înaintare a sesizării, instanța de trimitere a comunicat și Decizia nr. 93/A din 21 martie 2018, pronunțată de Curtea de Apel Galați - Secția a II-a civilă, în considerentele căreia s-a reținut că legiuitorul a avut în vedere, prin dispozițiile art. 133 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 85/2014, să se prevadă inclusiv dacă plata creanțelor curente se va face uno ictu (deodată) sau eșalonat, etapizat. A interpreta că prin "modalitatea de plată" legiuitorul nu a admis și posibilitatea eșalonării creanțelor curente ar însemna că doar art. 102 alin. (6) din Legea nr. 85/2014 ar fi fost suficient pentru a se înțelege că plata trebuie să aibă loc instantaneu, deodată, ulterior scadenței creanței curente, iar art. 133 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 85/2014 să nu aibă nicio aplicare. Or, o dispoziție trebuie interpretată în sensul în care produce un efect juridic, iar nu în sensul în care nu produce niciun efect. În plus, nu este exclus ca, în ipoteza în care o parte dintre creanțele curente ar avea un quantum exorbitant, raportat la posibilitățile de realizare a veniturilor în perioada de reorganizare, limitarea posibilității de eșalonare a plăților doar pentru creanțele anterioare deschiderii procedurii să semnifice practic o iluzorie tentativă de redresare a activității, întrucât tot ceea ce produce debitoarea ar fi canalizat către achitarea creanțelor curente. Altfel spus, este lesne de observat preocuparea legiuitorului de a fi inclusă în planul de reorganizare o privire de ansamblu asupra modului în care va continua să își desfășoare activitatea cel care își va distribui veniturile, inclusiv în ceea ce privește creanțele curente. Faptul că aceste creanțe vor fi plătite conform documentelor din care rezultă are doar rolul de a indica faptul că nu se impune înscrierea acestora în tabelul de creanțe,

Opinia magistraților din cadrul Secției a II-a civile a Tribunalului Galați este în sensul că nu este permisă eșalonarea creanțelor curente, prin "modalitatea" de achitare a lor urmând a se înțelege exclusiv sursa veniturilor necesare achitării. Interpretarea este în acord cu regimul juridic al creanțelor curente, stabilit de art. 5 pct. 21 din Legea nr. 85/2014 (potrivit căruia creanța curentă se achită cu prioritate, în raport cu creanțele înscrise la masa credală) și de art. 102 alin. (6) din actul normativ menționat (conform căruia creanțele curente nici nu se înscriu la masa credală). Or, potrivit art. 5 pct. 53 și 54 din Legea nr. 85/2014, planul de reorganizare, ca document fundamental al procedurii de reorganizare, va cuprinde programul de plată a creanțelor înscrise la masa credală, neexistând program de plată pentru creanțele curente. Altfel spus, creanțele curente nu sunt înscrise în tabelul de creanțe, nu sunt incluse în planul de reorganizare și se achită cu prioritate față de creanțele din tabel, astfel că nu este posibilă reeșalonarea lor prin plan.

Dacă s-ar proceda altfel, adică în sensul eșalonării creanțelor curente, măsura poate vătăma creditorii cu astfel de creanțe, care nu au drept de vot în ceea ce privește planul de reorganizare.

Totodată, dacă s-ar admite eșalonarea prin plan a creanțelor curente, titularul creanței curente

respective nu ar mai putea solicita trecerea debitorului la faliment. Or, un text de lege trebuie interpretat în sensul aplicării sale, iar nu al neaplicării normei.

Neeșalonarea creanțelor curente este în acord și cu dispozițiile art. 165 alin. (6) din Codul de procedură fiscală, potrivit căruia, pentru debitorii care se află sub incidența legislației privind insolvența, ordinea de stingere a creanțelor este următoarea: mai întâi obligațiile fiscale născute după data deschiderii procedurii insolvenței, în ordinea vechimii, iar abia ulterior sumele datorate în contul ratelor din programele de plăți ale obligațiilor fiscale, cuprinse în planul de reorganizare.

Judecătorii Secției a II-a civile, de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului Vrancea au apreciat că dispozițiile art. 133 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 85/2014 trebuie interpretate inclusiv din perspectiva soluției Legii insolvenței în timp.

Astfel, dispozițiile art. 94 alin. (4) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței nu prevedeau posibilitatea cuprinderii în planul de reorganizare a altor creanțe decât cele istorice.

Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și insolvență, prin art. 133 alin. (4) lit. e), modifică acea viziune, întrucât prevede că planul de reorganizare va menționa: "e) modalitățile de achitare a creanțelor curente".

Rezultă, fără putință de tăgadă, faptul că planul de reorganizare poate cuprinde modalitățile în care se vor achita creanțele curente, implicit eșalonarea acestora.

De altfel, o asemenea interpretare este și în acord cu modificările aduse Codului de procedură fiscală - Legea nr. 207/2015, prin Ordonanța Guvernului nr. 30/2017 (art. 204, eșalonarea la plată a obligațiilor fiscale, inclusiv în ipoteza neachitării acestora ca urmare a unei alte eșalonări aprobate).

În concluzie, opinia judecătorilor Tribunalului Vrancea privind interpretarea dispozițiilor art. 133 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 85/2014 este în sensul că planul de reorganizare poate cuprinde și modalitatea plății prin eșalonare a creanțelor curente, inclusiv a celor bugetare.

39. La nivelul Curții de Apel Oradea, judecătorii din cadrul Secției a II-a civile a Tribunalului Bihor au formulat un punct de vedere în sensul că planul de reorganizare a debitorului poate prevedea eșalonarea la plată a creanțelor curente, în situația în care acesta a fost votat de către creditorii, însă aceasta nu împiedică creditorii cu creanțe curente să formuleze, potrivit art. 102 din Legea nr. 85/2014, cereri de plată.

40. Tribunalul Specializat Argeș, instanță arondată Curții de Apel Pitești, a apreciat că dispozițiile art. 133 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 85/2014 pot fi interpretate în sensul că planul de reorganizare a debitorului poate prevedea eșalonarea la plată a creanțelor curente (inclusiv a celor bugetare), din următoarele considerente:

În principal, rațiunea avută de legiuitor la edictarea dispozițiilor art. 133 din Legea nr. 85/2014 este aceea ca debitorul să aibă o posibilitate reală, efectivă și concretă de a se redresa prin intermediul planului de reorganizare, aceasta incluzând și modalitatea de plată a creanțelor curente (inclusiv a celor bugetare). Acest argument rezidă din formularea legiuitorului la art. 133 alin. (1) teza I din actul normativ anterior menționat, conform căreia planul de reorganizare va indica perspectivele de redresare în raport cu posibilitățile și specificul activității debitorului, precum și cu mijloacele financiare disponibile ale acestuia.

Un alt argument este dat de interpretarea literal-gramaticală a dispozițiilor art. 133 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 85/2014, care prevăd că planul de reorganizare va menționa modalitatea de achitare a creanțelor curente, fără a distinge între acestea și fără a detalia modalitatea de plată a creanțelor (care poate include și o eșalonare a plății), astfel că, unde legiuitorul nu distinge, nici interpretul nu trebuie să o facă, potrivit principiului de drept ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus.

Un ultim argument, în opinia acestei instanțe, este dat și de existența dispozițiilor art. 143 alin. (3) teza finală din Legea nr. 85/2014, care prevăd implicit că, în perioada de reorganizare, debitorul unei creanțe curente, certe, lichide și exigibile mai vechi de 60 de zile poate încheia o convenție de plată cu creditorul, fără a se distinge de către legiuitor cu privire la conținutul convenției de plată, convenție ce poate conține inclusiv eșalonarea plății creanței curente, acest lucru îndreptățindu-l pe judecătorul-sindic să respingă cererea de trecere în faliment, formulată de creditor în temeiul

acestor dispoziții legale.

41. Curtea de Apel Ploiești a înaintat Sentința nr. 682 din 10 octombrie 2018, pronunțată de Tribunalul Prahova în Dosarul nr. 808/91/2012/a45, nedefinitivă, prin care s-a respins contestația împotriva măsurii administratorului judiciar de respingere a solicitării de plată a creanței curente, întemeiate pe prevederile Legii nr. 85/2006.

Instanța a reținut că, potrivit prevederilor art. 157 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, nu se consideră obligații fiscale restante obligațiile fiscale cu termen de plată viitor stabilite în planul de reorganizare judiciară aprobat conform legii, iar prin decizia pronunțată de Curtea de Apel Ploiești în Dosarul nr. 808/91/2012/a44 a fost confirmat planul de reorganizare (prin care s-au eșalonat creanțele bugetare, inclusiv creanțele curente), fiind astfel verificată implicit îndeplinirea obligațiilor de plată asumate de societatea debitoare inclusiv în ceea ce o privește pe contestatoare.

Punctul de vedere majoritar al Tribunalului Dâmbovița este în sensul primei modalități de interpretare expuse în încheierea de sesizare.

42. Opinia de principiu a judecătorilor de la nivelul Curții de Apel Târgu Mureș și al instanțelor din raza de competență este în sensul că dispoziția legală menționată nu poate fi interpretată în sensul că planul de reorganizare a debitorului ar putea prevedea eșalonarea la plată a creanțelor curente (inclusiv a celor bugetare).

Argumentele care stau la baza acestei soluții au în vedere împrejurarea că legiuitorul a indicat concret, fără altă limitare, modul în care se achită creanțele curente, și anume în condițiile art. 102 alin. (6) din Legea nr. 85/2014, adică acestea vor fi plătite conform documentelor din care rezultă, nefiind necesară înscrierea la masa credală.

Planul de reorganizare are drept scop principal configurarea modului de stingere a creanțelor înscrise în tabelul definitiv. Însă, ținând cont de faptul că în perioada de reorganizare debitorul continuă activitatea, fiind firesc să genereze obligații curente, planul trebuie să indice resursele de achitare a acestor creanțe.

Stabilirea de către creditorii votanți ai planului a unei modalități de eșalonare la plată a creanțelor curente ar anihila drepturile creditorilor curenți de a formula cererea de trecere în faliment, conform art. 143 alin. (3) din Legea nr. 85/2014.

Totodată, s-a apreciat că existența într-un plan de reorganizare votat a unei astfel de prevederi ar putea constitui motiv de respingere a cererii de confirmare a planului (cel puțin din perspectiva incertitudinii/nesustenabilității realizării planului de reorganizare).

În fine, în cazul creanțelor bugetare curente, stabilirea prin planul de reorganizare a unei modalități de eșalonare a acestora ar constitui o modalitate de acordare pentru debitor a unei facilități fiscale în alte condiții și de alte persoane decât cele prevăzute în Codul de procedură fiscală.

Într-o altă opinie s-a apreciat că această abordare restrictivă poate constitui în practică o piedică în găsirea unor soluții realiste de reorganizare, în funcție de specificul de activitate al fiecărui debitor.

Mai exact, de vreme ce prin plan se poate concepe reorganizarea și prin modalitatea lichidării tuturor sau a unora dintre bunurile averii debitorului, separat ori în bloc [art. 133 alin. (5) lit. E], este posibil ca activitatea pe care debitorul ar continua să o desfășoare să nu fie suficientă pentru procurarea veniturilor necesare achitării creanțelor curente. În acest caz, prin plan se poate prevedea acoperirea creanțelor curente din valorificări de bunuri care să se facă, de exemplu, spre sfârșitul perioadei de reorganizare.

Un exemplu în acest sens este Dosarul nr. 2.291/99/2007, cu plan de reorganizare votat cu prevederea că creanțele curente vor fi achitate în ultimul trimestru de reorganizare din valorificarea bunurilor rămase după operațiunile de dare în plată creditorilor înscrși pe tabelul definitiv. Deși este o procedură deschisă sub imperiul Legii nr. 85/2006, care nu avea o reglementare asemănătoare art. 133 din Legea nr. 85/2014, argumentele de principiu sunt

aceleași.

Este de observat că, în această manieră, nu sunt afectate interesele creditorilor curenți, deoarece pentru creditorii curenți din perioada de observație există protecția oferită de art. 75 alin. (4) din Legea nr. 85/2014; ulterior planului în care s-ar include o dispoziție votată de creditorii în sensul amânării/eșalonării la plată a creanțelor curente, nu sunt afectate interesele acestora, întrucât ei au putut cunoaște dispozițiile planului de reorganizare și au acceptat să intre în raporturi contractuale în perioada de reorganizare cu debitorii, acceptând implicit condițiile de plată pe care debitorul este ținut prin planul de reorganizare să le ofere.

În fine, de cele mai multe ori, estimările legate de fluxul de numerar prefigurată prin plan pot fi depășite de realități economice și fiscale complexe și în continuă modificare (de exemplu, o majorare de impozit, o modificare a cotei de TVA, o majorare a prețului la materialele necesare derulării activității de producție etc). Acest lucru ar putea impieta asupra modului de derulare a procedurii de reorganizare. Doar prin indicarea unei modalități generale de amânare/eșalonare a acestor creanțe (inclusiv bugetare) creditorii votanți ai planului ar putea institui o manieră rezonabilă și realistă de funcționare a debitorului și, implicit, succesul unei proceduri de reorganizare.

Împrejurarea că o asemenea eşalonare pentru creanțele bugetare ar avea efectul unei facilități de plată fiscală nu echivalează cu o interferență cu dispozițiile de drept fiscal și, oricum, de cele mai multe ori, creditorul bugetar curent este și creditor definitiv votant al planului.

Mai mult, legiuitorul indică în concret condițiile în care planul este confirmat, și anume cele prevăzute de art. 139 din Legea nr. 85/2014. Odată îndeplinite aceste condiții, chiar dacă planul ar cuprinde o dispoziție de eşalonare/amânare la plată a creanțelor curente (cu indicarea concretă a respectivelor creanțe sau de o manieră generală), judecătorul-sindic nu poate refuza confirmarea, nefiind vorba despre încălcarea unor norme imperative/nulități absolute, voința creditorilor exprimată în planul de reorganizare aprobat în condițiile legii impunându-se tuturor, inclusiv instanței. Chestiunea sustenabilității este în mare parte o chestiune de apreciere și, în plus, este evident că un plan de reorganizare în care se prevede eşalonarea unor creanțe curente este mai sustenabil decât unul în care s-ar indica obligativitatea debitorului de a achita de îndată și cu prioritate creanțele curente.

De fapt, în realitate, o astfel de prevedere în planul de reorganizare își justifică utilitatea și prin aceea că disciplinează modul de plată a tuturor creanțelor din procedură (definitive, dar și curente) și împiedică creditorii curenți să folosească în mod abuziv și cu efect de presiune formularea cererii prevăzute de art. 143 alin. (3) din Legea nr. 85/2014, de trecere la faliment, deși de cele mai multe ori valoarea creanței curente este nesemnificativă prin comparație cu valoarea creanțelor definitive cuprinse în planul de reorganizare a cărui realizare este astfel întreruptă.

43. La nivelul Secției a II-a civile a Curții de Apel Timișoara s-a identificat o singură hotărâre care antamează tangențial chestiunea în discuție, reținându-se în considerente că este îndeplinită condiția prevăzută de art. 133 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 85/2014, întrucât în planul de reorganizare se arată că achitarea creanțelor curente se va face în conformitate cu actele juridice din care rezultă, legea neimpunând ca aceste creanțe curente să fie achitate în totalitate la data confirmării planului.

44. Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat, prin Adresa nr. 2.652/C/3.731/III-5/2018 din 15 noiembrie 2018, că, la nivelul Secției judiciare - Serviciul judiciar civil, nu s-a verificat și nu se verifică, în prezent, practica judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii.

X. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație Justiție și a Curții Constituționale

45. La nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție nu a fost identificată jurisprudență relevantă pentru problema de drept aflată în examinare, iar Curtea Constituțională a României nu s-a pronunțat asupra constituționalității acestui articol.

XI. Raportul asupra chestiunii de drept

46. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că, în interpretarea dispozițiilor art. 133 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 85/2014, planul de reorganizare a debitorului nu poate să prevadă eşalonarea la plată a creanțelor curente (inclusiv a celor bugetare).

XII. Înalta Curte de Casație și Justiție

XII.I. Admisibilitatea sesizării

47. Potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, "Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată".

48. Prin această reglementare au fost instituite o serie de condiții de admisibilitate pentru declanșarea procedurii de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, condiții care trebuie să fie întrunite în mod cumulativ, după cum urmează:

- existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță;
- cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit să soluționeze cauza;
- ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată;
- chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită să fie nouă;
- chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

49. Procedând în prealabil la analiza admisibilității sesizării, se constată că pricina în legătură cu care s-a formulat sesizarea este în curs de judecată la curtea de apel, instanța investită cu soluționarea apelului urmează să judece cauza în ultimă instanță, potrivit dispozițiilor art. 207 alin. (2) din Legea nr. 85/2014, cauza ce face obiectul judecății aflându-se în competența legală a unui complet de judecată al Curții de Apel Galați, titulara sesizării.

50. De lămurirea modului de interpretare a prevederilor art. 133 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 85/2014 depinde soluționarea pe fond a cauzei în legătură cu care s-a formulat sesizarea, ce are ca obiect confirmarea planului de reorganizare a debitorului A, întrucât, prin apelul dedus judecății instanței de trimitere, creditorul reiterează critica referitoare la faptul că eşalonarea creanțelor curente nu este permisă de art. 133 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 85/2014.

51. Problema de drept ce face obiectul sesizării este nouă, deoarece jurisprudența creată până în prezent la nivelul instanțelor nu este atât de consistentă încât să se poată conchide că ar exista o jurisprudență constantă și continuă în materia de referință. Astfel, examenul jurisprudențial a relevat că nu s-a cristalizat o opinie majoritară de durată în privința chestiunii de drept a cărei rezolvare de principiu se solicită, punctele de vedere exprimate și soluțiile pronunțate conturând cu evidență posibilitatea apariției unei practici neunitare.

52. Este îndeplinită și ultima condiție impusă de art. 519 din Codul de procedură civilă, întrucât asupra acestei chestiuni de drept Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face

obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

53. Sesizarea îndeplinește și condițiile prefigurate în art. 520 din Codul de procedură civilă, conținând argumentele care susțin admisibilitatea sa, punctul de vedere al instanței și al părților.

54. În aceste condiții rezultă că sesizarea îndeplinește cerințele prescrise de lege pentru activarea mecanismului de unificare a practicii judiciare.

XII.II. Asupra fondului sesizării

55. Problema de drept ce se solicită a fi dezlegată pe calea mecanismului hotărârii prealabile este aceea de a stabili dacă dispozițiile art. 133 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 85/2014, potrivit cărora "planul de reorganizare va menționa: [...] e) modalitatea de achitare a creanțelor curente", pot fi interpretate în sensul că prin planul de reorganizare a debitorului se poate prevedea eșalonarea la plată a creanțelor curente (inclusiv a celor bugetare).

56. Așadar, sesizarea instanței de trimitere privește înțelesul sintagmei "modalitatea de achitare a creanțelor curente", utilizată de legiuitor în conținutul textului legal anterior menționat, respectiv a se stabili dacă eșalonarea la plată a creanțelor curente (stabilirea de rate și termene de scadență ale acestor rate) se subsumează acesteia.

57. Interpretarea normei în discuție nu se poate limita la sensul gramatical al termenului modalitate (mod, mijloc, putință, posibilitate), ci trebuie să aibă în vedere scopul urmărit de legiuitor prin stabilirea acestei cerințe a planului de reorganizare și regimul juridic al creanțelor curente, astfel cum este acesta stabilit prin Legea nr. 85/2014.

58. Din perspectiva evoluției reglementărilor în materie trebuie precizat că Legea nr. 85/2006 nu conținea, în art. 95 alin. (5), o cerință similară celei prescrise de art. 133 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 85/2014.

59. De asemenea, se constată că la redactarea noii legi a insolvenței legiuitorul a fost preocupat de asigurarea unei protecții sporite și mai eficiente a creditorilor împotriva posibilității debitorului de fraudare a intereselor acestora prin intermediul planului de reorganizare, în acest sens fiind edictate dispozițiile art. 138 alin. (5), art. 139 alin. (1) lit. a), art. 139 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 85/2014.

60. Aceeași preocupare a legiuitorului transpare și în ceea ce îi privește pe titularii creanțelor curente, adică acele creanțe rezultând din exercitarea de către debitor a activității curente, așa cum este definită prin art. 5 pct. 2 din Legea nr. 85/2014 ca "activitate de producție, comerț sau prestări de servicii și operațiuni financiare, propusă a fi efectuată de debitor în perioada de observație și în perioada de reorganizare, în cursul normal al activității sale, cum ar fi: a) continuarea activităților contractate și încheierea de noi contracte, conform obiectului de activitate; b) efectuarea operațiunilor de încasări și plăți aferente acestora; c) asigurarea finanțării capitalului de lucru în limite curente".

61. Astfel, ca element de noutate față de vechea lege a insolvenței, titularul unei creanțe curente al cărei quantum depășește valoarea-prag are posibilitatea de a solicita, prin mecanismele reglementate de art. 75 alin. (3) și (4), art. 77 alin. (2) și art. 143 alin. (3) din Legea nr. 85/2014, în perioada de observație, dar și în perioada de reorganizare, recunoașterea creanței și, ulterior, deschiderea procedurii de faliment al debitorului, în caz de întârziere la plată pentru mai mult de 60, respectiv 90 de zile de la scadență, în cazul creanțelor furnizorilor de utilități. Judecătorul-sindic va putea respinge cererea de trecere la faliment doar în trei ipoteze: creanța curentă nu este datorată, este achitată sau debitorul a încheiat o înțelegere de plată cu creditorul curent.

62. Titularii creanțelor curente sunt, în acord cu prevederile art. 5 pct. 21, creditorii curenți, adică acei creditorii ce dețin creanțe certe, lichide și exigibile, născute în timpul procedurii de insolvență, și care au dreptul de a li se achita cu prioritate creanța, integral și imediat, conform documentelor din care rezultă.

63. Această regulă rezultă atât din art. 5 pct. 21, cât și din art. 102 alin. (6) din Legea nr. 85/2014,

potrivit căruia creanțele născute după data deschiderii procedurii, în perioada de observație sau în procedura reorganizării judiciare, vor fi plătite conform documentelor din care rezultă, nefiind necesară înscrierea la masa credală.

64. Prin urmare, titularii acestui tip de creanțe au prioritate la plată și nu intră în concurs cu creditorii îndreptățiți să participe la procedură (titularii creanțelor anterioare deschiderii procedurii contra debitorilor, înscriși în tabelele de creanțe), art. 102 alin. (6) din Legea nr. 85/2014 preluând principiul plății imediate și integrale consacrat de art. 64 alin. (6) din vechea Lege a insolvenței nr. 85/2006.

65. Regimul juridic privilegiat aplicabil creanței curente, care derogă de la principiile fundamentale ale procedurii insolvenței (procedură colectivă, concursuală și egalitară), se justifică prin imperativul continuării activității debitorului după data deschiderii procedurii insolvenței, pentru evitarea intrării debitorului în faliment. Trebuie observat că, în general, creanțele curente reprezintă contravaloarea furnizării către debitor a unor servicii sau produse necesare desfășurării activității acestuia, în temeiul unor contracte anterioare deschiderii procedurii și care nu pot fi denunțate sau modificate de către creditor [art. 123 alin. (1) din Legea nr. 85/2014], astfel că, oricând, un furnizor căruia nu îi este achitată creanța curentă poate înceta contractul pe motiv de neplată, cu consecințe grave pentru toți creditorii.

66. În egală măsură, dispozițiile legale din care rezultă acest regim juridic de favoare sunt în concordanță cu procedura de reorganizare judiciară și cu conținutul dat de art. 5 pct. 53 și pct. 54 teza I și art. 133 alin. (2) din Legea nr. 85/2014 planului de reorganizare, document fundamental al procedurii de reorganizare, care cuprinde în mod obligatoriu programul de plată a creanțelor înscrise în tabelul definitiv.

67. Cum în tabelul definitiv sunt cuprinse toate creanțele asupra averii debitorului la data deschiderii procedurii, conform art. 5 pct. 67 teza I din Legea nr. 85/2014, rezultă că programul de plată a creanțelor menționat în planul de reorganizare nu poate cuprinde cuantumul creanțelor curente, față de conținutul explicit al prevederilor art. 5 pct. 53 din același act normativ.

68. Dacă creanțele născute anterior deschiderii procedurii nu pot fi achitate decât în baza graficului de plată cuprins în planul de reorganizare, cheltuielile curente, născute în perioada de observație, trebuie achitate de îndată ce devin exigibile, întrucât, așa cum s-a arătat, acestea se achită cu prioritate față de creanțele din tabelul definitiv, potrivit documentelor din care rezultă.

69. Creditorii titulari ai creanțelor curente (cu excepția cazului în care au și calitate de creditori ai unei creanțe anterioare deschiderii procedurii) nu fac parte din adunarea creditorilor și nici din comitetul creditorilor, nu participă la adunările sau comitetele creditorilor și nu votează planul de reorganizare, deci nu au la îndemână mijloace efective și eficiente de recuperare a creanțelor în cadrul procedurii insolvenței, ceea ce constituie o justificare în plus pentru protecția specifică acordată de legiuitor.

70. În aceste condiții, cerința ca planul de reorganizare să menționeze modalitatea de achitare a creanțelor curente, înscrisă de legiuitor în art. 133 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 85/2014, nu este susceptibilă de o interpretare extensivă, în sensul posibilității de eşalonare a plății creanțelor curente prin programul de plată a creanțelor curente cuprins în planul de reorganizare, prin modificarea termenelor de scadență ale acestora, în absența acordului creditorilor curenți.

71. O atare interpretare apare ca fiind în contradicție atât cu regimul juridic privilegiat al acestui tip de creanțe, cât și cu scopul urmărit de legiuitor prin dispoziția supusă analizei. Sub acest ultim aspect este de subliniat faptul că planul de reorganizare are drept scop principal configurarea modului de stingere a creanțelor înscrise în tabelul definitiv, însă, ținând cont de faptul că în perioada de reorganizare debitorul continuă activitatea, fiind firesc să genereze obligații curente, planul, pentru a putea fi considerat sustenabil, trebuie să asigure achitarea acestora din urmă.

72. Prin urmare, în absența acordului creditorilor curenți, a unor convenții de plată încheiate între părțile contractante, singura eşalonare posibilă a plății creanțelor curente este aceea decurgând din data exigibilității fiecăreia, planul de reorganizare fiind necesar a indica fluxul de numerar previzionat, respectiv sursele de plată ce pot asigura acoperirea creanțelor curente.

73. În acest sens, art. 140 alin. (3) teza I din Legea nr. 85/2014 stabilește: "Sumele provenite din activitatea curentă a debitorului sau din valorificarea activelor negrevate de cauze de preferință vor fi prevăzute a se distribui pro rata pentru fiecare creanță prevăzută a se achita în timpul reorganizării, după deducerea sumelor prevăzute ca fiind necesare plății creanțelor curente exigibile și a celor necesare asigurării capitalului de lucru, dacă este cazul."

74. Aceasta este semnificația sintagmei cuprinse în art. 133 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 85/2014, fiind dificil de conceput că legiuitorul ar fi optat pentru salvarea afacerii debitorului cu riscul insolvenței creditorilor titulari ai unor creanțe curente.

75. De altfel, stabilirea de către creditorii votanți ai planului a unei modalități de eșalonare la plată a creanțelor curente ar avea ca efect, printre altele, anularea dreptului creditorilor curenți de a formula cererea de trecere la faliment, conform art. 143 alin. (3) din Legea nr. 85/2014, și menținerea în mod artificial a unei proceduri de reorganizare care nu poate acoperi creanțele curente (și implicit activitatea curentă).

76. De asemenea, permițând debitorului să stabilească în mod unilateral când să efectueze plata, s-ar încălca fără justificare și în contra intenției legiuitorului echilibrul contractual, în condițiile în care, prin art. 123 alin. (5) din Legea nr. 85/2014, legiuitorul a stabilit în mod expres că, pe parcursul perioadei de observație, administratorul judiciar va putea să modifice clauzele contractelor încheiate de debitor, inclusiv contractele de credit, astfel încât acestea să asigure echivalența viitoarelor prestații, numai cu acordul cocontractanților.

77. Argumentul expus în încheierea instanței de trimitere, în sprijinul opiniei că eșalonarea la plată a creanțelor curente ar fi permisă, întemeiat pe dispozițiile art. 133 alin. (5) lit. H din Legea nr. 85/2014, care dau posibilitatea prelungirii prin plan a datei scadenței fără a face distincție între creanțele anterioare deschiderii procedurii și cele curente, nu poate fi primit, întrucât textul legal menționat nu poate fi privit izolat, ci în ansamblul reglementărilor având ca obiect planul de reorganizare și regimul diferitelor tipuri de creanțe, fiind evident că această posibilitate privește exclusiv creanțele înscrise în tabelul definitiv.

78. Pentru dezlegarea problemei de drept supuse judecății prezintă relevanță și dispozițiile art. 175 din Legea nr. 85/2014, potrivit cărora o procedură de reorganizare prin continuarea activității sau de lichidare pe bază de plan poate fi închisă în baza unui raport al administratorului judiciar, care constată îndeplinirea tuturor obligațiilor de plată asumate prin planul confirmat, precum și plata creanțelor curente scadente. Distincția făcută de textul legal între îndeplinirea obligațiilor de plată cuprinse în plan și plata creanțelor curente întărește concluzia că planul de reorganizare nu poate prevedea eșalonarea la plată a creanțelor curente.

79. Soluția propusă este în acord și cu prevederile art. 165 alin. (6) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care stabilește pentru debitorii aflați sub incidența legislației privind insolvența, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 167 alin. (11) și (12), următoarea ordine de stingere a creanțelor: mai întâi obligațiile fiscale născute după data deschiderii procedurii insolvenței, în ordinea vechimii, iar ulterior sumele datorate în contul ratelor din programele de plăți ale obligațiilor fiscale, cuprinse în planul de reorganizare.

80. Procedura prin care debitorul ar putea obține, pentru creanțele bugetare restante, înlesniri sau eșalonări la plată, acordate în condițiile Codului de procedură fiscală, nu se confundă cu posibilitatea de eșalonare prin planul de reorganizare a creanțelor bugetare. Operațiunea de calificare a creanțelor bugetare drept creanțe curente se realizează de către administratorul judiciar și este supusă cenzurii judecătorului-sindic în caz de contestare, de aceea ea excedează chestiunii de drept care face obiectul întrebării prealabile.

81. Pentru toate considerentele mai sus expuse, în temeiul art. 521 cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Galați - Secția a II-a civilă în Dosarul nr. 4.568/121/2016/a9 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea dispozițiilor art. 133 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 85/2014, planul de reorganizare a debitorului nu poate să prevadă eşalonarea la plată a creanțelor curente (inclusiv a celor bugetare).

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 14 ianuarie 2019.

PREȘEDINTELE SECȚIEI A II-A CIVILE

EUGENIA VOICHECI

Magistrat-asistent,

Ileana Peligrad